

LES PROMESSES

Anna Vallverdú

Jugadora mini del Club Bàsquet Lleida

“El bàsquet fa amigues”

OSCAR MIRÓN

Nom: Anna Vallverdú
Cortada.
Data de naixement: 27-8-98
Estudis: Sisè de Primària.
Col·legi: Episcopal
Club: CB Lleida
Posició: Base
Categoria: Mini.

► **A què dediques el temps lliure, el poc que et queda?**
 A estar amb les meues amigues...

► **Un programa de televisió?**
 No en tinc cap de preferit.

► **Una cançó?**
 Qualsevol d'El Canto del Loco.

► **I una pel·lícula?**
 L'última que vaig veure al cine, "2.012" em va agradar força.

► **Una ciutat a la qual demanaries que et portessin?**
 Nova York.

► **Un club, a banda del CB Lleida?**
 El CB Manresa.

Només té dotze anys i ja té el posat i l'aplom d'una veterana, dins i fora de la pista. No solament destaca en el seu equip infantil del CB Lleida, tot i que ella encara està en la categoria mini, sinó que també és habitual en les convocatòries de la Selecció Catalana.

I tot això es pot portar bé?

Sí, amb bona voluntat i tenint clar que això només és un joc que em permet passar-ho bé, fer amigues i ser un complement dels meus estudis.

Però has pensat ja a dedicar-te al bàsquet de gran?

M'agrada però encara no ho tinc clar. Tinc altres esports que també practico i que m'ho fan passar molt bé. Ara ho puc fer tot, però més endavant sé que

hauré de triar.

I quins són aquests altres esports?

Atletisme i natació, tot i que si t'he de ser sincera, el bàsquet té una cosa que m'agrada molt.

I quina és?

El ser un esport col·lectiu, perquè a la fi els altres, tot i tenir companys i companyes, són individuals, és a dir, t'ho has de fer tu sola, a l'hora de entrenar-te i competir. En canvi, el bàsquet et permet conviure en companyonia i fer amigues, i això és un fet a tenir en compte.

Com vas arribar al CB Lleida?

D'una manera ben casual. Em vaig apuntar a un campus a Capponi i em va venir a veure una monitora del CB Lleida i

em va dir si volia jugar amb elles, i vaig dir que sí. I aquí estic.

I d'aquí a la selecció catalana...

Bé, és un premi i un estímul, però també un sacrifici. A poc a poc ho vaig compaginant tot.

I tu com et veus?

Estic en una època d'aprenentatge. Tinc moltes coses per polir i millorar, però en fa il·lusió jugar i veure fins on puc arribar. Escolto molt els consells que em donen les meues entrenadores, Sandra Galeote i Imma Huguet, i també les de la Catalana, però, és clar, les d'aquí són molt més properes.

Quan jugues, qui et mires?

José Manuel Calderón.